

TROCZYŃSKI JAN (1895-1958)

Urodził się 9 lipca 1895 roku w Pępowie. Syn Antoniego i Katarzyny z domu Kałmuczak. 31 marca 1909 roku ukończył szkołę elementarną. Po ukończeniu szkoły, pracował w majątku ziemskim w Pępowie. 15 maja 1915 roku został wcielony do armii niemieckiej, gdzie służył do 26 grudnia 1918 roku, brał udział w walkach na froncie rosyjskim i francuskim. 6 stycznia 1919 roku wstąpił jako ochotnik do oddziałów powstańczych w Gostyniu skąd został skierowany do Ponieca i wraz kompanią poniecką, dowodzoną przez Michała Kaźmierczaka, wyruszył na Janiszewo. Był inicjatorem wyprawy swojego oddziału na Miechcin, gdzie wyparli Niemców ze wsi, zdobywając liczną broń i amunicję. W lutym przydzielony został do kompani dowodzonej przez sierżanta Talarczaka. W Osiecznej ukończył kurs przeszkolenia wojskowego i został skierowany pod Międzychód, lekko ranny trafił do rewiru wojskowego we Lwówku, gdzie był leczony.

Następnie w 1920 roku uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej, służąc w 60. pułku piechoty, brał udział w walkach o Kijów i Berezynę. W Mińsku ukończył miesięczny kurs w żandarmerii polowej. Był żandarmem w 15. Dywizji Piechoty. W czasie walk z bolszewikami został awansowany na stopień kaprała, po stoczonych walkach został zwolniony z wojska polskiego i 5 stycznia 1921 roku powrócił do Pępowa, gdzie pracował w majątku ziemskim, a później w PGR. W 1921 roku w Pępowie zawarł związek małżeński z Jadwigą Paluszkiewicz, a po jej śmierci w 1925 roku zawarł kolejny związek z Apolonią Paluszkiewicz. W czasie okupacji 1939 -1945 pełnił funkcję naczelnika Straży Pożarnej w Pępowie. W środowisku pępowskim był aktywnym działaczem społecznym, pełnił różne funkcje w Radzie Powiatowej, był członkiem Związku Powstańców Wielkopolskich i Katolickiego Związku Robotników Polskich.

Zmarł 9 lipca 1958 roku. Pochowany został na nowym cmentarzu parafialnym w Pępowie.

Odznaczony był: Krzyżem żelaznym II stopnia, Wielkopolskim Krzyżem Powstańczym, Odznaką Grunwaldzką.